

öl Yıldızı Bahesi

Yavuz DEMİRKIRAN

Çöl Yıldızı Bahçesi

Yavuz DEMİRKİRAN

Noor on yaşındaydı; küçük ve ince yapılı, sıcak zeytin-kahverengi tenli ve meraklı, çabuk bir gülümsemesi vardı. Kısa kıvrıcık siyah saçlarının üstünde geniş bir şapka, üzerinde de birçok güneşte solmuş turkuaz bir kâşif gömleği vardı. Bez çantasında defterler, kalemler ve bir büyüteç taşıyordu. Noor bir botanikçiydi, yani bitkileri inceliyordu ve çölü her şeyden çok seviyordu.

Her sabah Noor büyütecisi elinde kuru, altın rengi çöle çıkardı. Dikenli kaktüsler, minik kertenkeleler ve sıcakta parıldayan taşlar hakkında yazardı. Güneş, omuzlarına konan sıcak bir el gibi yakardı. Öğleye doğru çöl Noor için bile fazla sıcak olurdu. Gölgeye oturur ve şapkasıyla yüzünü yelpazelerdi.

Bir akşam, gökyüzü pembe ve mora dönerken, Noor her zamankinden daha geç dışarıda kaldı. Hava serinleyip yumuşadı. Yanağındaki minik ay şeklindeki çil parlıyor gibiydi. Sonra, kumların çok ötesinde bir şeyin parıldadığını gördü. Bu gökyüzündeki bir yıldız değildi. Yerdeki bir ışıltıydı. Noor'un kehribar-kahverengi gözleri kocaman açıldı.

Parıltıyı izleyerek alçak bir kum tepesini aştı; sandaletleri kuma yumuşakça gömölüyordu. Bir kaya duvarının ardında durup nefesi kesildi. Orada gizli koca bir bahçe uzanıyordu, daha önce hiç görmediği çiçeklerle doluydu. Gümüş-beyaz taç yapraklarının kenarları parlayan maviyle çevriliydi ve altın renkli ortaları minik yıldızlar gibi ışıldıyordu.

Yıldızçiçekleri gece göğünün altında yavaşça açıldı. Her çiçek Noor'un avucu kadardı ve diz boyu bir sapın üzerinde duruyordu. Taç yapraklara cam boncuklar gibi çiy damlaları yapışmıştı. Noor diz çöküp fısıldadı: "Merhaba, küçük yıldızlar." Çiçekler sanki ona karşılık veriyormuş gibi hafifçe sallandı.

Noor bütün gece izledi ve defterine çizim yaptı. Parlayan taş yaprakları ve altın renkli ortaları çizdi. Sapları parmaklarıyla ölçtü ve her çiçeği saydı. Çiçekler utangaç ama meraklı görünüyor, yüzlerini yukarıdaki serin ışığa çeviriyorlardı. Noor gitmek istemedi ama şafak yaklaşırken gözleri ağırlaştı.

Güneş doğduğunda şaşırtıcı bir şey oldu. Yıldızçiçekleri tek tek taç yapraklarını kapattı ve yumuşak yeşil yapraklarını kapatıp katladı. Kayaların arasında saklanan sıradan yeşil tomurcuklar gibi görünüyorlardı. Noor gözlerini kırpıştırıp ovuşturdu. "Nereye gittiniz hepiniz?" diye fısıldadı. Bahçe, gün ışığının içinde yok olup gitmişti.

Noor ertesi gece ve ondan sonraki gece yine geldi. Her seferinde sessizce oturup her şeyi yazdı. Çiçeklerin yalnızca karanlıkta, yıldızların altında açtığını öğrendi. Sıcak, aydınlık gündüz boyunca saklanıp dinleniyorlardı. Uyuyup uyanmalarının küçük bir tablosunu çizdi ve kendini gerçek bir bilim insanı gibi hissetti.

Çiçeklerin bu kadar şiddetli çöl sıcağına nasıl dayanabildiğini merak etti. Bir öğleden sonra bahçeye gidip katlanmış bir yaprağa dokundu. Serin ve sıkıydı, sapa sımsıkı yaslanmıştı. Akıllı çiçekler sularını içlerinde saklıyor ve yapraklarını minik şemsiyeler gibi kapalı tutuyordu. Noor bunu mutlu bir gülümsemeyeyle defterine yazdı.

Çiçeklerin tek bir damlayı bile boşa harcamadığını fark etti. Kökleri sabah çiyini yakalamak için geniş ve sıg yayılıyordu. Katlanmış yaprakları yakıcı güneşi uzak tutuyor ve en sıcak saatlerde dinleniyorlardı. Noor sayfa sayfa oklar ve etiketler çizdi. "Siz bütün çöldeki en akıllı çiçeklersiniz," dedi onlara gururla.

Bir gece kum tepelerinin üzerinden kuru bir rüzgâr esti ve küçük çiçekler titredi. Noor susamış olabileceklerinden endişelendi. Taç yapraklarındaki çiyi hatırladı ve bir fikir buldu. Nazik elleriyle yakındaki bir kaya havuzundan küçük kaplarla su taşıyıp sapların arasına koydu.

Yıldızçiçekleri suyu içti ve mavi kenarları biraz daha parladı. Rüzgâr dinene kadar onlara eşlik etti. Küçük de olsa yardım edebildiği için mutlu oldu. O geceden sonra hep su ve özenle ziyaret etti ve o geldiğinde çiçekler ona doğru eğiliyor gibiydi.

Gündüzleri Noor katlanmış yaprakları ve çiyi yakalayan akıllı kökleri inceledi. Geceleri çiçeklerin minik fenerler gibi açılışını izledi. Defterini çizimler ve notlarla doldurdu ve arkadaşlarına yıldızlı bahçeden bahsetti. "Çöl sürprizlerle doludur," dedi, "bakacak kadar meraklıysanız."

Noor dođanın olađanüstü biçimlerde uyum sağladığını öğrendi. Yıldızçiçekleri şiddetli sıcak boyunca dinlenir ve enerjilerini serin gece göđü için saklar. Gündüz saklanır, gece parlar ve bu sayede güzelce hayatta kalırlar. Bahçenin yıldızların altında parlayan son bir resmini çizdi ve en üste bir başlık yazdı: Çöl Yıldızı Bahçesi.

Bazı geceler Noor hâlâ gidip gümüş-beyaz çiçeklerin arasında sessizce oturur. Yukarıdaki yıldızlar ve aşağıdaki çiçekler eski dostlar gibi birbirlerine göz kırpar. Büyütecî yanında, defteri açık, bir sonraki harika sırrı bekler. Çölün meraklı bir yürek için her zaman bir sürprizi daha olduğunu bilir.

Ve eęer bir gece ölde yürürseniz, kayaları geçip alak kum tepesini aşarsanız, yumuşak mavi bir ışıltı görebilirsiniz. Kıpırdamadan oturun ve sabırlı olun, Yıldıziçekleri belki sizin için de açar. Doęa olaęanüstü biçimlerde uyum saęlar ve öl, yıldızlı sürprizini bakacak kadar meraklı olan herkes için saklar.